

Drazí čtenáři.

Na začátku dubna papež František vyhlásil **Rok Božího Milosrdenství**. Ten začne 8. prosince 2015 a potrvá do 20. listopadu 2016.

### **Co je to Boží Milosrdenství?**

Boží milosrdenství není nějaká abstraktní idea. Je to konkrétní skutečnost, v níž Ježíš vyjevuje svou lásku podobnou lásce otce a matky, kteří jsou v hloubi svého nitra pohnutí svým dítětem. Nikdo nemůže dítě pochopit lépe než rodiče. Je to niterná láska, pochází z toho nejniternějšího jako hluboký, přirozený cit, plný něhy, slitování, slitovnosti a odpuštění. Bůh je maximálně spravedlivý. Ví o nás všechno, zná každou naši nevyslovenou myšlenku. Vidí do posledních hlubin zákoutí našeho srdce, ví přesně proč jsme něco udělali nebo neudělali. Jsou mu dokonale zřejmé naše motivy a pohnutky. Kdo víc ví, je milostivější v soudu. Bůh o nás ví všechno. On je naším soudcem. A to je vlastně moc dobře. Protože nás tak dokonale zná, bude k nám také milostivý, přece je napsáno, že jeho milosrdenství se nad námi klene jako nebe od východu na západ. A to je super.

Lépe pochopit Milosrdenství Boží nám pomůže svědectví jednoho člověka. Svědectví je sice anonymní, ovšem nijak mu to neubírá na autentičnosti.

Když jsem přišel na svět, nebyl jsem pokřtěn a byl jsem vychován v nevěřící rodině. Do svých dvanácti let jsem žil relativně spokojně. Potom si ale moje matka našla přítele a rodiče se nechali rozvést. Já s bratrem jsme museli následovat matku za přítelem do jiného města a odstěhovali jsme se od všech, které jsme znali a měli rádi. Proto jsem ji v duchu nenáviděl a stejně tak i jejího přítele. Z toho důvodu jsem chtěl být doma co nejméně a všechen volný čas jsem trávil s kamarády. Zde začaly moje těžkosti. Nejprve to byli cigarety, alkohol, od patnácti let diskotéky a flirty s děvčaty. V šestnácti jsem se zamiloval a s tou dívkou jsem trávil všechen volný čas. Když mi bylo osmnáct let utrpěl jsem těžký pracovní uraz a začal jsem si uvědomovat, že i já jednou zemřu. Proto jsem se rozhodl, že budu ještě žít a žít naplno. S dívkou jsem se rozešel a v uvozovkách užíval svobody. Nejprve to byli diskotéky, různá děvčata, alkohol, později už jenom alkohol. V té době jsem to považoval za šťastný život, až později jsem si uvědomil, že jsem stále upadal do těžkosti. Bylo mi stále hůř a alkohol už byl pro mě málo, tak jsem vyzkoušel i drogy. Když mi bylo dvacet jedná, přišel k nám do práce jeden spolupracovník. Čas od času něco vyprávěl o nějakém Bohu a já jsem tomu nevěnoval pozornost, přestože mě fascinovala jeho vyrovnanost. Až jednou když jsem už nevěděl co ze životem, tak jsem se mu svěřil. Pozorně mě vyslechl a řekl, že mám číst Bibli, že mi pomůže. Když mi nabídl Bibli tak jsem ji přijal abych neurazil. Asi týden ležela u mé postele. Jedné noci, když jsem nemohl spát, vzpomněl jsem si na jeho slova o tom, že mám číst od Janova evangelia. Bibli jsem vzal a četl. Ničemu jsem nerozuměl ale pak jsem se dostal k jednomu verši, který mě upoutal. Četl jsem jej znovu a znovu a potom jsem se rozplakal, protože jsem pochopil nesmyslnost svého dosavadního života, příčiny svého trápení. Stálo tam: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna aby každý kdo v něho věří nezahynul ale měl život věčný. Začal jsem si uvědomovat, že Bůh mně má rád, že mně miluje, že chce mi odpustit. Chce abych i já odpustil, chce abych žil v pokoji. Zkrátka jsem v Něho uvěřil. Také jsem pochopil, že Bůh mi posílá Ježíše, který mi nabízí nový začátek, žít opravdově a v pravdě. Začal jsem se připravovat ke křtu, začal jsem se pravidelně modlit,

chodit do společenství kde jsem poznal nové věřící kamarády. O velikonočních 1996 jsem byl pokřtěn. Při křtu jsem si uvědomil, jak je Bůh milosrdný, že mi odpouští moje hříchy, že mě zve abych žil nově. Díky církvi také jsem dostal novou rodinu, nový život v radosti a pokoji. Být křesťanem neznamená mít bezproblémový život ale je to každodenní vytrvání v rozhodnutí pro Boha, Ježíše Krista a jeho následování. Odměnou nám potom je naděje, láska, pravda, krása. A Bůh sám nám v tom pomáhá. A tak tě Bože prosím pokud někdo váhá a pohybuje o Tobě, ty sám se dotkni jeho srdce, ty sám ukaž svou lásku, své milosrdenství, odpuštění.

### **Pozvání na pouť ke sv. Janu Nepomuckému na Tihavu.**

Poutní mše se bude konat v neděli 17. května od 17 hodin v kapli na Tihavě.

### **Noc kostelů 29. května 2015 – program:**

Kostel sv. Jiljí Hořovice

18:00 Mše sv. za obyvatele města

18:30 Májová pobožnost

19:00 Program pro děti

20:00 Varhanní koncert

20:45 Modlitba na dobrou noc

Srdečně zveme.

Stefan Wojdyla, kněz